

ਪ੍ਰੇਮ, ਕਿਰਪਾ, ਦਿਆ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਿਸ਼ਮਾ

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰਬਲ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਮਸੀਹ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੋਇਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਅੱਖੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਰੇ ਪਰ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਭਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਉਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੋਇਆ” (ਰੋਮੀਆਂ 5:6-8)।

ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਅਨਾਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਲਈਏ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦੇ। ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੁਆਈ ਹੈ।

ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:8) ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਨੇਕੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਕਰਕੇ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ, ਜਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਡੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ:

ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਉਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੋਇਆ (ਰੋਮੀਆਂ 5:6-8)।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)।

ਪ੍ਰੇਮ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੈ, ਨਾ ਜੋ ਅਸਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਭਈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਹੋਵੇ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:10)।

ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨੇ ਹੀ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ। ਖ਼ੁਦਾ ਲਈ ਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:15,

21, 23)। ਉਹ ਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਦਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਗੱਲ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ” (1 ਪਤਰਸ 3:12)। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੈਂ ਧਰਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਿਆ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:9)। ਉਹ “ਬਦਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 5:5)।

ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਰ ਹੇਠ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 3:36 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਜਿਹੜਾ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜਿਉਣ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੋ ਜਿਉਣ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।” ਰੋਮੀਆਂ 2:5 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, “ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰਤਾਈ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਓਸ ਦਿਨ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਨਿਆਉਂ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕ੍ਰੋਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” (ਰੋਮੀਆਂ 1:18; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:6; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:9, 10 ਵੀ ਵੇਖੋ)।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਬੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸਦੀ ਜਲਣ ਅਤੇ ਕਹਿਰ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਕੂਚ 20:5; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 4:24)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਰਹੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ” (ਯੂਹੰਨਾ 15:9, 10)।

ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਵੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੌਬਾ, ਇਕਗਰ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਲਾਭ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਉਸ ਤੋਂ ਫਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹਨ ਸਦਾ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:9)।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ

ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *Charis* (ਇਬਰਾ. *:hen*) ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਵਾਦ “ਕਿਰਪਾ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ 155 ਵਾਰੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ “ਮੋਹ” ਜਾਂ “ਸ਼ੋਭਾ” ਜਾਂ ਇਸ ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਸੇ ਗੁਣ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਕ ਲੇਖ ਵਿਚ “ਕਿਰਪਾ” ਦੀ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:

- (1) ਸੱਚ ਆਖੀਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਨੰਦ, ਖੁਸ਼ੀ, ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ, ਸੁਖ, ਸੁੰਦਰਤਾ;
- (2) ਮਿੱਤਰ ਭਾਵ, ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਵਕ ਦਿਆਲਤਾ, ਕਿਰਪਾ ਆਦਿ, (3) ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇਕਰੂਪਤਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। (ਲੂਕਾ 1:30) ਲੇਖਕਾਂ [ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ] ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਣ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 16:20; ਫਿਲਿੱਪੀਆ 4:23; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:2; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:28) ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, “ਕਿਰਪਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪੀਆਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਈ ਕਾਬਿਲ ਨਾ ਹੋਵੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-5) ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ, ਪਾਪ ਵਿਚ ਡਿੱਗੇ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਉਹ ਤਰਸ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ (ਯੂਹੰਨਾ 1:14) ਹੈ, ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।¹

ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਕਰਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਕ ਨੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਰੁਪਈਆ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ, ਸਭ ਲੋਕ ਪਾਪੀ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 3:9, 10, 23) ਮਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 6:23; ਯਾਕੂਬ 1:15) ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾ ਸਕੀਏ।

ਇਕ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਣ ਤੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਕ ਫ਼ਰੀਸੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪਾਪਣ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, “ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਾਪ ਜੋ ਬਹੁਤੇ ਹਨ ਸੇ ਮਾਫ਼

ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ' (ਲੂਕਾ 7:47)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਇਹੀ ਖੂਬੀ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਯਿਸੂ ਨੇ (ਯੂਹੰਨਾ 1:14) ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ (ਯੂਹੰਨਾ 1:16)। ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਮਿਲਕੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਇਕ ਦਾਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾ ਸਕਦੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8)। ਨਾ ਹੀ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ (ਯੂਹੰਨਾ 1:17) ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:4)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਅਕਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਐਵੇਂ ਹੀ ਮੋਇਆ' (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:21)।

ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ 'ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ' (ਰੋਮੀਆਂ 3:24) ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵਾਹ ਨਾ ਚੱਲੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੇਠ ਹੋ (ਰੋਮੀਆਂ 6:14)।

ਪਰ ਇਹ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਫੇਰ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਰਹੀ (ਰੋਮੀਆਂ 11:6)।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਘੁਮੰਡ ਕਰੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8, 9)।

ਛੁਟਕਾਰਾ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਭਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਗਟ ਹੋਈ (ਤੀਤੁਸ 2:11) ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਭ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਪਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 1:17; ਰੋਮੀਆਂ 5:15)। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਯੂਹੰਨਾ 1:11; 12:48)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਇਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:28; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:14; 10:19, 20; 1 ਪਤਰਸ 1:17-19)। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:9)।

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, 'ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਏ? ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਭਈ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਵਿਚ ਕਿੱਕੁਰ ਜੀਵਨ ਕੱਟੀਏ?' (ਆਇਤ 1, 2)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਵੜਨ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ

ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ: ‘‘ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ?’’ (ਆਇਤ 3)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ’’ (ਆਇਤ 4)।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3) ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਹਾਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:7 ਅਤੇ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1 ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਉਹ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:12, 13) ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:4)। *ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਕਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਸਬੱਬ ਉਸ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੇ ਪਾਪ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮਿਲਣਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਏ’’ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ‘‘ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨਾ’’ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ‘‘ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਤਮਾ’’ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:26-29 ਅਨੁਸਾਰ:*

ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰੀ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਫੇਰ ਕੋਈ ਬਲੀਦਾਨ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੀ ਸੜਨ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਟਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਓਹ ਦੋ ਯਾ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਤਰਸ ਕੀਤਿਆਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰੜੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਲਤਾੜਿਆ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦਾ ਲਹੂ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਐਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ।

ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਹਿਮ

‘‘ਰਹਿਮ’’ (ਯੂ.: ਕਿਰਿਆ -eleeo; ਨਾਉਂ-elos) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘‘ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਨੇਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਤਰਸ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਬੀਮਾਰ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।’’² ਇਸ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ ਮੋੜਨ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ (ਮੱਤੀ 18:33)। ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਰਹਿਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਰਹਿਮ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗ਼ਲਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਮਦਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਿਹਦਾ ਘਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲੈਣਾ ਨਿਆਂ ਸੰਗਤ ਹੈ। ਜੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕੀਮਤ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਹਿਮ ਜਾਂ ਤਰਸ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੋਏਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਥਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਬੜੀ ਦਿਆ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਸ ਨੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਿਆ ਉਸਨੂੰ ਅਣਕਮਾਈਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੀ ਹੈ।

‘‘ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸੰਗ ਕਰਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਬੱਧਾ ਭਈ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿਆ ਕਰੇ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 11:32)। ਖੁਦਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਬੱਬ ਉਸਨੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਹਿਮ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਹਨੂੰ ਉਹ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਹਿਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੇ ਰਹਿਮ ਹੋਇਆ ਸੀ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1: 15-16 ਦਮਿਸਕ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਨੰਨੀਆਂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘‘ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਢਿੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22: 16)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਦਿਆ ਜਾਂ ਤਰਸ ਕਮਾਏ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਫ਼ੀ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਿਆ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਰ

ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਸਭ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ, ਫ਼ਜ਼ਲ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਈਮਾਨ, ਤੌਬਾ, ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਈਏ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਦਾ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਬਾਈਬਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਕਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਰਿਜ਼ੋਸੀ ਰੈਫਰੰਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਜੌਡਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1987), 401 ਵਿਚ ਜੇ. ਡੀ. ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੇਨੀ, ਸੰਪਾ. , "ਗ੍ਰੇਸ।" ²ਦਾ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਬਾਈਬਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਜੌਡਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1987), 641 ਵਿਚ ਜੇ. ਡੀ. ਡਗਲਸ ਅਤੇ ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੇਨੀ, ਸੰਪਾ. , "ਮਰਸੀ।"